

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122010189
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4122010189.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, zastúpený samosudcom JUDr. Dušanom Špirekom, v trestnej veci proti obžalovanému S. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.07.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný
S. C., nar. XX.XX.XXXX v U. K., trvale bytom K. č. XXXX/XX, T.,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 13.11.2020 v čase okolo 15.10 hodine v obci Topoľčianky na ulici Q. po predchádzajúcej slovnej hádke a vzájomnom handrkovaní a sácaní sa s poškodeným S. C., obvinený chytil poškodenému ukazovák na ľavej ruke a zlomil ho, čím spôsobil poškodenému S. C. trieštivú zlomeninu základného článku ukazováka ľavej ruky s posunom kostných úlomkov s dobou práceneschopnosti v trvaní 8 až 10 týždňov,

t e d a :

inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona,

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, o d k a z u j e so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra č. 1 Pv 5/21/4403 podanej dňa 11.02.2022, Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) prejednal trestnú vec proti obžalovanému S. C. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedka - poškodeného S. C., prečítaním zápisnice z konfrontácie obžalovaného S. C. a poškodeného S. C. z prípravného konania, prečítaním výpovede svedkyne K. C. a svedka N. C. z prípravného konania, oboznámením znaleckého posudku č. 49/2021 od K.. C. J. a jeho doplnenia - č. 02/2022 a prečítaním listinných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný S. C. (ďalej len „obžalovaný“) sa po riadne a včas doručenom predvolaní na hlavné pojednávanie, nedostavil a pred začatím hlavného pojednávania bola súdu predložená žiadosť obžalovaného o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania.

Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania vyplýva, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia, sa nestal tak, ako to prezentuje poškodený S.V.. Nie je si vedomý toho, že by poškodenému úmyselne ublížil na zdraví, z jeho strany išlo o nutnú obranu, nakoľko cestou autom pred ním išla Tatra, ktorá mu frkla kameň do čelného skla jeho auta, Tatra sa snažil z tohto dôvodu zastaviť, nakoľko ani ŠPZ nebola čitateľná, pričom po zastavení auta poškodeného, sa tento k nemu správal arogantne a agresívne a nebol ochotný s obžalovaným komunikovať o škode, ktorú mu spôsobil na aute. Tiež uviedol, že nemal záujem prísť do konfliktu s poškodeným a preto ho ignoroval. Potom išiel domov, pričom práve poškodený sa neskôr vrátil k jeho domu a opätovne sa správal agresívne, kopal mu do brány, fotil si jeho dom, na čo obžalovaný vyšiel von za poškodeným. Poškodený naňho kričal, ďalej kopal do brány až prešiel do fyzického útoku, kedy do obžalovaného začal kopať a potom obžalovaného udral do úst takým spôsobom, že tomu až praskli predné umelé zuby. Ohľadom zranenia prsta poškodeného obžalovaný uviedol, že mu s prstom nič neurobil, pripúšťa však, že počas toho, ako sa bránil útokom poškodeného, mohol mu nejakým spôsobom chytiť prst počas čoho sa on mixoval, ale mohol si ho aj sám zlomiť, keď búchal do brány alebo pri údere do zubov obžalovaného. Poukázal na to, že aj on musel byť lekársky ošetrený, čo aj dokladoval lekárske správy, pričom sa tak stalo potom, ako celý incident vyvolal svojím správaním poškodený. Bezprostredne po incidente aj deti poškodeného videli v akom bol stave, navyše bol v tom čase doma PN s kolenom, v dôsledku čoho mal obmedzenú pohyblivosť, ani v takomto stave a ani vôbec by sa nepúšťal do fyzických konfliktov s poškodeným, ktorý je mladým človekom. Obžalovaný viackrát uviedol, že si jednak nie je vedomý toho, že by bol poškodenému spôsobil zranenie prsta a už vôbec tak neurobil vedome či úmyselne.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený - svedok S. C. (ďalej len „poškodený“), ktorý ku skutku uviedol, že v inkriminovaný deň išiel na skládku vyniesť odpad služobnou Tatrú, pričom ho obžalovaný obehol svojím autom a skrížil mu cestu tak, že skoro doňho buchol. Obžalovaný vystúpil von z auta a začal naňho útočiť, nadávať, že kade to chodí a že si nepraje, aby po jeho ulici chodil nákladným autom. Začal si fotiť jeho Tatra, na čo poškodený vystúpil von a povedal, nech to rieši s orgánmi, ktoré sú na to určené. Obžalovaný ho chytil pod krk, tak sa aj odsacovali a nadávali si, až kým poškodený znovu nenastúpil do Tatry a odišiel. Vtedy to skončilo. Poškodený po práci Tatra odstavil a cestou späť sa zastavil pred domom obžalovaného, nakoľko nešlo medzi nimi o prvý incident a chcel si odfotiť jeho auto a číslo domu, aby to so svojím nadriadeným mohol prípadne riešiť. Pred jeho domom spravil poškodený dve fotky, obžalovaný vybehol von, že či mu bolo málo, potom poškodeného začal zase na ulici sácať. Na to ho poškodený odsotil od seba a vtedy mu obžalovaný chytil a vykrútil prst a vrátil sa na svoj pozemok, následne poškodený nastúpil do svojho auta a išiel uvedenú udalosť nahlásiť na políciu. Poškodený sa pokúšal viackrát obžalovaného kopnúť, no nepodarilo sa mu to.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica z prípravného konania o konfrontácii obžalovaného S.a C. a poškodeného S. C., z ktorej vyplynulo, že rozpory vo výpovediach oboch účastníkov konfrontácie sa ani napriek jej vykonaniu nepodarilo odstrániť, došlo k upresneniu skutkových zistení - poškodený priznal, že sa mu možno raz podarilo kopnúť obžalovaného do zápastia, ostatné pokusy, kedy sa o to pokúšal, sa mu to nepodarilo, nakoľko obžalovaný začal cúvať. Poškodený tiež vysvetlil, že napriek tomu, že incident medzi ním a obžalovaným, kedy kameň z auta poškodeného frkol obžalovanému do čelného skla, sa stal počas pracovnej doby a riešil ho iniciatívne sám bez zamestnávateľa preto, lebo mu chcel dať fotografie z domu obžalovaného. Taktiež poškodený uviedol,

že ho obžalovaný volal k sebe domov vyriešiť incident, no poškodený to odmietol s odôvodnením, že nepôjde na jeho pozemok, avšak priznal, že neskôr pred dom obžalovaného išiel sám v úmysle vyhotoviť fotografie. Poškodený nevysvetlil, prečo vo svojich výpovediach uviedol rozporuplné tvrdenia o jeho iných predchádzajúcich incidentoch s obžalovaným, kedy v jednej výpovedi uviedol, že on sám mal s obžalovaným incident minimálne 2 až 3 razy, v inej výpovedi uviedol, že nie on, ale iní šoféri mali s obžalovaným incidenty, pričom obžalovaný k uvedenému uviedol, že on poškodeného pozná len od tejto udalosti. Poškodený taktiež pripustil alternatívu, že obžalovaný mu možno prst vykrútiť úmyselne nechcel, no stalo sa tak, došlo k zraneniu.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne K. C. (ďalej len „svedkyňa“), ktorá vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedla, že si pamätá, že skutok sa udial niekedy v novembri roku 2020, kedy bola u svojho otca - obžalovaného S.a C.. Hneď ako jej otec otvoril dvere, videla, že nie je v poriadku fyzicky ani psychicky, pričom sa ho spýtala, čo sa stalo, na čo jej odpovedal, že mal incident s nejakou osobou, meno nevedel uviesť. Povedal, že pred ním išlo auto, ktoré mu frklo kameň do čelného skla jeho auta. Z auta vyšiel nejaký mladý chalan, ktorý začal otcovi nadávať a kričať naňho. Otec si chcel odfotiť značku jeho auta, ale ten chalan mu chcel vyraziť telefón z ruky a povedal otcovi, nech príde na nejaké miesto, kde ho zabije. Otec mal strach, radšej išiel domov. Doma ležal, pretože mal niekoľko zranení a to na pravej nohe, pravej ruke, rebrách a ťažko sa mu dýchalo. Svedkyňa ho posielala k lekárovi aj na políciu podať trestné oznámenie, otec ale obe odmietol. Potom prišiel pred otcov dom tento chalan, ktorý kopal do brány, fotil si otcov dom, otca bil, nadával mu a kričal naňho, otec sa všetkému iba bránil, následkom čoho má zdravotné následky, nakoľko má doteraz problémy s chrbtom. Toto všetko má svedkyňa z rozprávania svojho otca, avšak jeho zranenia videla na vlastné oči.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka N. C. (ďalej len „svedok“), ktorý vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že skutok sa udial v novembri roku 2020, kedy potom, ako išiel za otcom - obžalovaným S.om C.m, všimol si na ňom podliatiny na pravej ruke, na čo mu otec povedal, že mal ústnu výmenu názorov na ceste s poškodeným - pánom C.m kvôli odfrknutiu kameňa do auta. Otec povedal, že auto zastavil a chcel vyriešiť s pánom C.m škodovú udalosť na aute, na čo pán C. začal na otca slovné útočiť, prečo ho zastavuje, pán C. sa vzápätí začal hádať s otcom, prečo si otec fotí jeho auto, po nejakom čase ale odišli domov. Následne si otec všimol, že pred jeho domom stojí auto a niekto si fotí jeho dom. Išiel za dotýčným a zistil, že je to pán C., vyšiel teda za ním na chodník, na čo sa pán C. za ním rozbehol a začal naňho útočiť, kopať ho a udierať. Svedok si nespomínal, ako sa celá udalosť skončila, ale videl, že otec nebol v poriadku. Otec mu tiež povedal, že nebol ani u lekára, ani na polícii. Všetko, čo svedok uviedol, počul z otcovho rozprávania a z toho, čo videl následne po udalosti na svojom otcovi.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok č. 49/2021 zo dňa 19.05.2021 K.. C. J., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a jeho doplnenie - znalecký posudok č. 02/2022 zo dňa 05.01.2022, z ktorých vyplýva, že u poškodeného bola zistená šikmá zlomenina 2. prsta ľavej hornej končatiny, ktoré zranenie si vyžiadalo znehybnenie ukazováka a tretieho prsta ľavej ruky sadrovou fixáciou od 19.11.2020, kedy bolo zranenie riešené operačne, znehybnenie druhého a tretieho prsta trvalo dokopy od zranenia - 13.11.2020 a následne 6 týždňov po operácii. Po odstránení termoplastovej fixácie sa zahájila najprv individuálna rehabilitácia a kvôli protipandemickým opatreniam v súvislosti s ochorením Covid - 19 až dňa 23.02.2021 odborná rehabilitácia na fyziatrisko rehabilitačnej ambulancii, pričom práve kvôli protipandemickým opatreniam sa doba liečby predĺžila nad priemernú dobu liečenia, ktorá obvykle trvá 8 až 10 týždňov. K charakteru resp. závažnosti zranenia zo znaleckého posudku vyplýva, že ide o zranenie, ktoré nepredstavuje ťažkú ujmu na zdraví, nevyžadovalo si starostlivosť druhej osoby. Poškodený bol práceneschopný od 13.11.2020 do 31.01.2021. Znalec k pravdepodobnému spôsobeniu vzniku zranenia uviedol, že sebapoškodzovanie považuje za krajne nepravdepodobné, do úvahy prichádza zavinenie spôsobené cudzím zavinením, kedy útočiaca osoba násilím otáča prstom (zranenia takéhoto charakteru s najväčšou pravdepodobnosťou a najväčšou istotou sú spôsobené takým mechanizmom zranenia) a taktiež prichádza do úvahy zranenie spôsobené nenásilnou formou aj v rámci obrany obvineného tým, že zachytil ruku poškodeného, ktorý so sebou mixoval.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

Z lekárskej správy ambulancie úrazovej chirurgie zo dňa 13.11.2020 od K. K. H. vyplýva, že poškodený navštívil ambulanciu úrazovej chirurgie v Zlatých Moravciach kvôli úrazu, ktorý mu spôsobila iná osoba, sťažoval sa bolesti v ukazováku a opuch. Podľa lekárskeho nálezu išlo o zlomeninu základného článku druhého prsta ľavej ruky.

Z lekárskej správy zo dňa 16.11.2020 od všeobecného lekára MUDr. S. S. vyplýva, že obžalovaný navštívil svojho všeobecného lekára v Zlatých Moravciach kvôli napadnutiu inou osobou, sťažoval sa na poranenia spôsobené údermi a kopancami do oblastí oboch predlaktí a bolesť hrudníka, na čo mu bolo odporúčané chirurgické vyšetrenie. Po opakovaných návštevách lekára dňa 27.11.2020 a 11.12.2020 bolesti hrudníka u obžalovaného stále pretrvávali.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR obžalovaného S.a C. vyplýva, že obžalovaný má dva záznamy, v oboch prípadoch sa naňho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný má jeden priestupok, ktorého sa dopustil v oblasti cestnej premávky.

Na základe odvolania prokurátora bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/4/2023 zo dňa 16.02.2023, rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 03.10.2022, sp. zn. 6T/9/2022, ktorým bol obžalovaný S. C. oslobodený z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, súd I. stupňa mal znovu prejednať vec a rešpektujúc názor nadriadeného súdu, opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v §2 odsek 12 Trestného poriadku a kritériami uvedenými v §168 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko úvahy súdu prvého stupňa nezodpovedali predmetnej zásade a kritériám.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil relevantný listinný materiál, uznesenie Krajského súdu v Nitre a po opätovnom zhodnotení všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom, na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil opätovne jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku, rešpektujúc názor Krajského súdu, pričom na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania mal jednoznačne a bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázať, že obžalovaný S. C. sa dopustil skutku vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po opätovnom zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, rešpektujúc názor nadriadeného súdu, dospel súd k záveru, že obžalovaný S. C. sa dopustil skutku tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda dokazovaním bolo preukázané, že sa obžalovaný svojim konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona .

Súd dôsledne zvážil všetky vykonané dôkazy, všetky zistené okolnosti a vyššie uvedené faktory a dospel k názoru, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne potvrdené, že skutok sa nepochybne stal (tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku), a je trestným činom. V predmetnom prípade bolo taktiež nepochybne preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu skutku (uvedeného v skutkovej vete rozsudku).

Hlavným a priamym dôkazom je výpoveď poškodeného S. C.. Jeho výpoveď o mechanizme vzniku zranenia tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní je zhodná, bez existencie rozporov vo svojich výpovediach. Tento mechanizmus vzniku jeho zranenia je opísaný v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku (pôvodne v skutkovej vete obžaloby) a v jednej z alternatív o mechanizme vzniku tohto zranenia v záveroch znaleckého posudku. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že zranenia takéhoto charakteru s najväčšou pravdepodobnosťou a najväčšou istotou sú spôsobené takým mechanizmom zranenia, že útočiaca osoba násilím otáča prstom (v tomto prípade ukazovákom). Ďalej znalec v znaleckom posudku uviedol, že mechanizmus takýchto konkrétnych zranení vzniká pôsobením

násilia silnej intenzity torziou, teda násilným točením okolo osi kosti základným článkom ukazováka ľavej ruky.

Súd obranu obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, podľa ktorého ku vzniku rozhodujúcich zranení mohlo dôjsť v rámci obrany voči poškodenému (t.j. mal sa brániť útokom poškodeného) nevyhodnotil ako nutnú obranu, pretože v predmetnom prípade nemožno uvažovať o nutnej obrane, nakoľko išlo o situáciu kedy na seba dve osoby navzájom fyzicky útočili (tak obžalovaný ako aj poškodený vypovedali zhodne, že došlo medzi nimi k vzájomnému handrovaniu, naťahovaniu, sácaniu). Pre konanie v nutnej obrane je rozhodujúca taktiež iniciatíva útočníka na počiatku konfliktu. Z týchto dôvodov súd neprijal záver, že by mohlo ísť zo strany obžalovaného o nutnú obranu, teda existenciu okolností vylučujúcich protiprávnosť, čo má za následok, že skutok v predmetnom prípade napĺňa tak objektívne ako aj subjektívne znaky skutkovej podstaty trestného činu, teda je trestným činom.

Objektívna stránka prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona spočíva v konaní páchatel'a, ktorý inému úmyselne ublíži na zdraví.

Obžalovaný tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona. Obžalovaný konal v úmysle podľa § 15 Tr. zákona, keďže z okolností skutku je zrejmé, že minimálne vedel, že svojim konaním môže ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, t.j. spôsobiť predmetné zranenie poškodenému, nakoľko medzi nimi prebiehalo vzájomné útočenie v podobe sácania, naťahovania. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti.

Súd po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pri určení druhu a výmere trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného a právnej kvalifikácie jeho konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zo zákonom stanovených zásad pre ukladanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon. Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona, pričom zvážil všetky relevantné okolnosti, prihliadol na spôsob počínania obžalovaného a jeho následok, pohnútku a zavinenie /vo forme priameho úmyslu/. Taktiež bolo prihliadnuté na osobu obžalovaného, na jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, doterajší spôsob života, ako i na jeho pomery a možnosti nápravy.

Pri ukladaní trestu v prípade obžalovaného S.a C. súd okrem vyššie uvedeného vychádzal v prvom rade z trestnej sadzby určenej pre trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorý umožňuje za tento trestný čin uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky. Po aplikácii §38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, sa znížila horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd dospel k záveru, že u obžalovaného bude účel trestu splnený uložením podmiennečného trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Uvedený trest je na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorý je možné uložiť za spáchanie predmetného trestného činu, nakoľko súd prihliadol na kritériá uvedené v § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Tr. zák.

Pokiaľ ide o náhradu škody, súd podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vo výške 20.000,- Eur odkázal na civilný proces, nakoľko na vyslovenie povinnosti na

náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by výrazne predĺžilo súdne konanie a rozhodnutie.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.